

Sygn. akt II K 13/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Donata Gewert

Protokolant: aplikant radcowski Katarzyna Lorenc.

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Jerzego Barana

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r.

sprawy

M. O. (1), syna Z. i J., z domu C., ur. (...) w K.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 02 czerwca 2016 r. w sprawie **II K 241/16** za czyn popełniony 01 września 2015 r. na podstawie art. 278 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności od 01.09.2015r. do 02.09.2015 r.; kara ta nie została wykonana;
2. Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 28 września 2016 r. w sprawie **II K 495/16** za czyn popełniony 29 maja 2016 r. na podstawie art. 226 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności w dniu 29.05.2016 r.; kara ta nie została wykonana;
3. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 października 2016 r. w sprawie **II K 91/16** za czyn popełniony w dniu 18 września 2015 r. na podstawie art. 280 § 2 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 02.06.2016 r. do 20.10.2016 r.

I. Na podstawie art. 85 §1 i § 2 kk, art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec M. O. (1) wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku w punktach 1, 2 i 3 (w sprawach **II K 241/16**, **II K 495/16** i **II K 91/16**) kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I okresy kar dotychczas odbytych i okresy tymczasowych aresztowań wynikające z połączonych wyroków.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 295,20 złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 13/17

UZASADNIENIE

Skazany M. O. (1) złożył do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. wniosek o wydanie wyroku łącznego, wskazując do połączenia skazania wyrokami : Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 02 czerwca 2016 r. w sprawie **II K 241/16** ,Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 28 września 2016 r. w sprawie **II K 495/16**, Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 października 2016 r. w sprawie **II K 91/16**

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. O. (1) skazany został prawomocnymi wyrokami:

4. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 02 czerwca 2016 r. w sprawie **II K 241/16** za czyn popełniony 01 września 2015 r. na podstawie art. 278 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności od 01.09.2015r. do 02.09.2015 r.; kara ta nie została wykonana;

5. Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 28 września 2016 r. w sprawie **II K 495/16** za czyn popełniony 29 maja 2016 r. na podstawie art. 226 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności w dniu 29.05.2016 r.; kara ta nie została wykonana;

6. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 października 2016 r. w sprawie **II K 91/16** za czyn popełniony w dniu 18 września 2015 r. na podstawie art. 280 § 2 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 02.06.2016 r. do 20.10.2016 r.

Dowód:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 11,
- akta sprawy Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. **II K 91/16**
- akta sprawy Sądu Rejonowego w Słubicach **II K 241/16**
- akta spraw Sądu Rejonowego w Wieliczce **II K 495/16**
- odpisy wyroków w sprawach j/w k 9-10,22,24-25
- wykaz wykonywanych kar k-27

Skazany M. O. (1) odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w M. od dnia 6 czerwca 2016 r. Zachowanie skazanego podczas dotychczasowego pobytu w Zakładzie Karnym jest przeciętne.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w G. k. 29.

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia z-cy dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego, a nadto dokumenty w postaci odpisów wyroków. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany a z urzędu sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

Rozpoznając niniejszą sprawę konieczne było wzięcie pod uwagę wejście w życie w dniu 1 lipca 2015 r. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.). Powyższa ustawa w art. 19. ust. 1. wprowadziła zasadę, zgodnie z którą przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (czyli Kodeksu karnego), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie

orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Z uwagi na powyższą regulację, Sąd przeanalizował daty wyroków zapadłych wobec skazanego M. O. (1), a ponieważ były one wydane w 2016 r., (wniosek został złożony w 2017 r.) zgodnie z brzmieniem przywołanego wyżej przepisu, podstawą do orzeczenia kary łącznej w niniejszej sprawie są przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu po 1 lipca 2015 r., które – pomimo kolejnych zmian wprowadzonych w art. 85. k.k. na mocy ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dn. 1 kwietnia 2016 r.) obowiązujących od dnia 15 kwietnia 2016 r. – nie zostały zmienione w zakresie istotnym dla rozpoznania niniejszej sprawy. Dlatego też Sąd uznał, że zasadne jest zastosowanie ww. przepisów w aktualnie obowiązującym brzmieniu.

Podstawą wydania wyroku łącznego są przepisy art. 85. – 92. k.k., regulujące zasady orzekania i wymiaru kary łącznej. Zasadniczą przesłanką do orzeczenia tej kary, zgodnie z treścią art. 85. k.k., jest popełnienie dwóch lub więcej przestępstw przez jednego sprawcę i wymierzenie mu za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. tego artykułu.

Analiza wyroków wskazanych we wniosku i orzeczonych na ich mocy kar jednostkowych, jakie zostały wymierzone skazanemu M. O. (1), pozwoliła na ich połączenie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zasadą jest łączenie kar wymierzonych i podlegających wykonaniu. Z tej przyczyny, orzekając karę łączną w niniejszym postępowaniu, Sąd połączył kary aktualnie wykonywane oraz karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (która, zgodnie z obliczeniem zakładu karnego, będzie wykonywana wobec M. O. od 01 lipca 2017 r.)

Zgodnie z treścią art. 86. § 1. k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Odnosząc treść wskazanych przepisów do omawianego stanu faktycznego, wysokość kary łącznej – mając na uwadze poszczególne kary kary jednostkowe - mogła zawierać się w wysokości od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd kierował się w głównej mierze celami zapobiegawczymi i wychowawczymi, które winna osiągnąć w stosunku do skazanego kara łączna, a także potrzebami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd dokonał oceny, który sposób określający łączenia kar jednostkowych uznać za właściwy wobec skazanego : system kumulacji, absorpcji czy asperacji. (...) kumulacji polega na arytmetycznym zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary. W przypadku skazanego M. O. kara łączna wyniosłaby 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. (...) absorpcji polega na przyjęciu, iż kara łączna jest równa najsurowszej karze wymierzonej za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa i pochłania kary łagodniejsze, co wskazywałoby na konieczność orzeczenia wobec skazanego kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. (...) asperacji jest systemem modyfikowanym, który zakłada orzekanie kary łącznej w granicach między sumą orzeczonych kar jednostkowych (tutaj: 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności) a najsurowszą z tych kar (czyli 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności). Sąd zdecydował w wypadku skazanego M O. na zastosowanie ostatniego z tych systemów. Przy czym te dwa wcześniej cytowane systemy stanowią wyjątkowe rozwiązania, których zastosowanie uzasadniać mogą jedynie szczególne okoliczności dot. osoby skazanego i popełnionych przez niego przestępstw.

Sąd stanął na stanowisku, iż skazany, z uwagi na swoją karalność oraz ustaloną w toku tego postępowania postawę życiową oraz zachowanie po popełnieniu poszczególnych przestępstw, nie zasługuje na promocję w postaci zasady absorpcji (a o taką wnosił obrońca), a zasada kumulacji przeczyłaby w tym wypadku ratio legis wyroku łącznego. Zgodnie z orzeczeniem SN z dnia 23.03.2016 r. w sprawie IV KK 70/16, przepisy art. 85 i art. 86 KK określają w sposób ogólny zasady orzekania kary łącznej, nie zawierają nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego. Przy wymierzaniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest więc żadnym obowiązkiem sądu orzekającego czy też punktem wyjścia przy dokonywaniu prawidłowej

oceny wymiaru kary łącznej. Jest przy tym oczywiste, że orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Stąd zastosowanie którejkolwiek z zasad: absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem.

Sąd, ustalając wymiar kary łącznej, przede wszystkim oparł się na opinii o skazanym, sporządzonej przez zakład karny oraz na karcie karnej. Przeciwno zastosowaniu w omawianym przypadku zasady pełnej absorpcji, o którą wnosił obrońca skazanego, przemawiało przede wszystkim to, że skazany posiada zmienną, przeciętną opinię z AŚ. Sąd miał na względzie brak zastosowanych wobec niego nagród regulaminowych, a uwzględnił orzeczoną karę dyscyplinarną. Nie świadczy to zdaniem Sądu o pozytywnej resocjalizacji skazanego. Sąd nie skorzystał w tym przypadku z zasady pełnej absorpcji również dlatego, że oprócz okoliczności wskazanych w art. 571 § 1 kpk oraz górnych i dolnych granic wymiaru kary wskazanych w art. 86 § 1 kk, sąd przy wymiarze kary łącznej bierze pod uwagę również związki czasowe, przedmiotowe i podmiotowe zachodzące między poszczególnymi czynami. (czyny popełniał : 29 maja 2016r, 1 września 2016r., 18 września 2016r.) Im bliższy jest ten związek, tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji, zaś im mniejszy – zyskuje zasada kumulacji. Zasada asperacji, którą w tym przypadku zastosował sąd, jest zasadą pośrednią. Przy wyborze tej zasady sąd miał na uwadze te wszystkie okoliczności, na które wskazał powyżej w uzasadnieniu.

Sąd miał przy tym na uwadze wciąż aktualne stanowisko SN (wyrok z dnia 21.08.2007 r., sygn. II K 96/07) - a mianowicie, że art. 86 § 1 kk nie zawiera w swej treści nakazu stworzenia sytuacji najkorzystniejszej dla skazanego, czyli zastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu wszystkich kar nadających się do połączenia w świetle treści art. 85 kk. Przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego sąd stosuje ogólne zasady wymiaru kary. A zatem może zastosować nawet zasadę kumulacji, gdy widzi ku temu warunki. Art. 86 § 1 kk pozwala na wymiar kary w przedziale od absorpcji do kumulacji. Nie jest to zatem rozwiązanie przyjmujące jako obowiązujący system absorpcji czy asperacji. Możliwość indywidualizowania kary łącznej nie doznają innych ograniczeń niż określone w ustawie granice wymiaru kary. Z tego powodu obowiązkiem sądu jest stosowanie ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, z uwzględnieniem całokształtu czynów przestępnych i przedmiotowo - podmiotowych relacji łączących te czyny.

Z uwagi na fakt, iż w wyrokach, w których orzeczono kary podlegające łączeniu w ramach kary łącznej, znalazły się także inne rozstrzygnięcia podlegające wykonaniu poza orzeczeniem o karze – Sąd pozostawił je do odrębnego wykonania, umarzając postępowanie w zakresie łączenia pozostałych kar wynikających z karty karnej, albowiem zostały one już wykonane.

Z uwagi na orzeczenie ww. kary łącznej sąd zaliczył na jej poczet – stosownie do treści art. 577. k.p.k. – okresy dotychczas odbytych kar i okresy tymczasowych aresztowań wynikające z połączonych wyroków. Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany jest aktualnie pozbawiony wolności i nie jest zatrudniony w zakładzie karnym, co znacząco ogranicza jego możliwości zarobkowe, Sąd na podstawie art. 624. § 1. k.p.k. zwolnił go od obowiązku ponoszenia wydatków postępowania.